

ΤΟ ΧΥΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ι. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ἀντιπροσώπου τῶν Γεωργικῶν Ὄργανώσεων Βορείου Ἑλλάδος,
καὶ Ἀντιπροέδρου τοῦ XIV Διεθνoῦς Γεωργικοῦ Συνεδρίου
εἰς τὸ Τμήμα τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας

καὶ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ἀντιπροσώπου τῶν ἰδίων Ὄργανώσεων εἰς τὸ Συνέδριον.

Κίριε Πρόεδρε,

- Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐντολῆς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν κατωτέρω ἐκθεσιν ἡμῶν σχετικὴν μὲ τὰς ἐργασίας τοῦ XIV Διεθνoῦς Συνεδρίου,
- εἰς τὸ ὁποῖον ἔσομεν τὴν τιμὴν νὰ σὰς ἐκπροσωπήσωμεν.

- Εἰς τὸ Κεφάλαιον «I» σὰς δίδομεν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῶν τοῦ Συνεδρίου, εἰς τὸ «I I» παραθέτομεν τὰ πορίσματα αὐτοῦ μὲ τῖνα σχόλια, εἰς τὸ «III» δὲ τέλος ἐπροσπαθήσαμεν τὰ ὀλοκληρώσωμεν τὰς ἐργασίας του καὶ νὰ τὰς παρουσιάσωμεν κατὰ λόγον τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν σημασίας».

I. ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸ Συνέδριον συνήλθεν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ρουμανικῆς Βουλῆς ἢ ὁποῖα διέκοψεν τὰς τακτικὰς τῆς ἐργασίας ἐπὶ δεκαήμερον χάριν αὐτοῦ. Ἀντιπροσωπεύθησαν ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη δι' ἀρτίων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἀντιπροσωπειῶν, μετὰ λύπης μας δὲ ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεῖα ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πενιχροτέρων, ἀριθμητικῶς τοῦλάχιστον, ἀπαρτιθεῖσα ἐκ 4 ἐν Ἑλῳ ἀντιπροσώπων: (ἕξ ὧν ὁ εἰς μόνον Κρατικὸς) ἦτοι 2 ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ 2 τῶν νέων Χωρῶν.

Ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν ἐγινε μετὰ πάσης ἐπισιμότητος παρουσίας τῆς Ἀντιβασιλείας, τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Κόσμου, καὶ τῶν ξένων Πρεσβευτῶν καὶ Ἐπισήμων, προήδρευσε δ' αὐτοῦ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Γάλλων Γεωργῶν καὶ Πρόεδρος τῆς «Διεθνoῦς ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐπιτροπῆς» Marquis de Vogué.

Τοῦ Συνεδρίου μετέσχον ἐνεργῶς ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀντιπρόσωποι.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν εἶχον ὑποβληθῆ, ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ εἰς τοὺς κ. κ. Συνέδρους ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τρεῖς μελέται, ἐκθέσεις καὶ ἀνακοινώσεις. Τοῦτο καταδεικνύει: ἅψ' ἐγὼς μὲν τὴν πληθὺν τῆς ὕλης, ἅψ' ἑτέρου δὲ τὴν τελειότητα τοῦ Συνεδρίου.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὰ μέλη αὐτοῦ κατενεμήθησαν εἰς τμήματα

κατά κλάδους της Γεωπονικής Έπιστήμης, τα όποια προέβησαν εις την εξέταση των διαφόρων μελετών και προτάσεων και πρό των όποιων οι εισηγηταί απέτυχαν τας απόψεις των. Κατόπιν δε έξουχιστικώς συζητήσεως προέβησαν εις την σύνταξιν των κατά μέρος πορισμάτων, τα όποια και υποβληθέντα εις την ολομέλειαν ανεκρίθησαν και έψηφίσθησαν, έκτος μίως και μόνως εξαίρεσιως, της όποιας θέλομεν κάμη, κατωτέρω μνειάν.

Ο πρώτος έξ ήμών μετέσχεν ενεργώς κυρίως των έργασιών του Τμήματος της Γεωργικής Οικονομίας, του όποιου μάλιστα έσχεν την τιμήν να έκλεγή αντιπρόεδρος, έ δε δεύτερος ενδιαφέρθη, περισσότερον εις γεωργοτεχνικά και ειδικώτερον τ' άφρωντα τον καπνόν και τινα γεωργοοικονομικά.

Κατά την γενικήν συζήτησιν των πορισμάτων παριστάμεθα άμφότεροι.

Ο όρκος των συζητηθέντων σοβαρωτάτων θεμάτων δέν επιτρέπει: ού μόνον αναλυτικήν άλλ' ούτε και την έν ταις γενικαίς άκόμη, γραμμαίς άνασκόπησιν έκίστου ζητήματος. Διό θέλομεν περιορισθή εις τό να παραθέσωμεν τά πορίσματα του Συνεδρίου με τινα σχόλια, μετά δε τούτο θέλομεν προβή εις την έρευναν των γενικών κατευθυντηρίων γραμμών αΐτινες έπρωτάνευσαν κατ' αυτό εις τρόπον ώστε να παρουσιάσωμεν ήμιν έν πιστή είκόνι: τό έλον έργον κΐτου, ως τουλάχιστον τό άντελήφθημεν προσωπικώς.

Τά πορίσματα του Συνεδρίου θέλομεν παραθέσει κατά κλάδους της Γεωπονικής Έπιστήμης, άρχόμενοι: από των Γεωργοτεχνικών και περαινόντες: διά των Γεωργοοικονομικών και κοινωνικών.

Η ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Α. Φυτική παραγωγή.

1ον) Είς τό τμήμα Φυτικής Παραγωγής έξητάσθη έν πρώτοις τό γενικωτάτης φύσεως ζήτημα προσρμογής προς τό περιβάλλον, έξεφράσθη δε διά πολλοστήν φοράν ή εύχή, όπως: «Οι γεωργοί καταβάλλουν πάσαν προσπάθειαν διά την έφαρμόγην καλλιεργητικών συστημάτων προσρμοζομένων προς τας φυσικάς συνθήκας του εδάφους και του κλίματος, της προσρμογής ταύτης θεωρουμένης ως ένός των περισσότερων αποτελεσματικών μέσων προς επίτευξιν της μειώσεως του κόστους των γεωργικών προϊόντων, σΐν τή αύξήσει της ποσότητος και βελτιώσεϊ της ποιότητος των προϊόντων τούτων.

2ον) Είτα εισερχόμενοι εις την Φυτοπαθολογίαν έζητάσθη άφ' ένός μεν τά γενικά υγειονομικά μέτρα, τά όποια θά ήσαν ένδεδοιμένα διά την άποφυγήν της επέκτασεως, πρόληψιν και θεραπείαν των άσθενειών των φυτών, άφ' έτέρου δε, έμπίση λεπτομερείς την άσθένειαν της Σκωριάσεως των σιτηρών.

Ός προς τά πρώτα άπεφασίσθη, όπως:

« α) Προτραπών τά Κράτη, τά όποια στεροϋνται Φυτοπαθολογικής Όργανώσεως, να δημιουργήσουν τιακώτην, προσκληθούν δε έκείνα, των όποιων ή ή όργάνωσις παρουσιάζει κενά, να τά συμπληρώσουν.

» β) Προσκληθούν 3ον Κράτη, κέκτινται φυτοπαθολογικός ύπηρεσίας να

προσχωρήσουν εἰς τὴν «Διεθνή Σύμβασιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν», κατὰ τὴν τελευταίως ἐν Ρώμῃ ἀποδεκτὴν γενομένην μορφήν.

» γ) Ἰδρυθῆ, Κεντρικὸν Ὄργανον (βιβλιογραφικῆς μορφῆς) διὰ τὰ παθολογικὰ χαρακτηριστῆρα ἔχοντα δημοσιεύματα, τὸ ὁποῖον νὰ ἀνεργῆ ὡς σύλλογος καὶ συνεργάτης καὶ ἐν συναφείᾳ μετὰ τοῦ Διεθοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας τῆς Ρώμης, οὕτως ὥστε τὰ δημοσιεύματα τὰ ἔχοντα πρακτικὸν χαρακτήρα, νὰ εἶναι δυνατόν νὰ διαδοθῶν χάρις εἰς τὸν «Μηγύτορα τῶν Ἀσθενειῶν τῶν Φυτῶν», ὃ δ' ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευόμενος βιβλιογραφικὸς πῖναξ νὰ καθίσταται ἐφικτὸν νὰ εἴναι πάντοτε πλήρης. Ἡ ρηθείσα Κεντρικὴ Ὄργανοσις ὀφείλει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὄργανον τοῦ Διεθοῦς Συνδέσμου τῶν Φυτοπαθολόγων, τοῦ ὁποῖου τὸ πρόγραμμα δέον νὰ καθορισθῆ, κατὰ τὸ προσεχὲς Διεθνὲς Φυτοπαθολογικὸν Συνέδριον.

» δ) Ἀνταλλάσσονται κανονικῶς μετὰξὺ τῶν Κρατῶν τὰ δημοσιεύματα διὰ τῶν ἐν ἐκάστῃ χώρᾳ ἰδρυθησομένων κεντρικῶν γραφείων ἀνταλλαγῆς.

» ε) Ἐνθαρρυνθῆ περισσότερον ἡ ἀνταλλαγὴ εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

» ς) Προσκληθῶσιν τὰ Κράτη εἰς τὸ ν' ἀπολυμαίνουσιν, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ σιτηρὰ τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν σποράν».

Ἰον) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σκωρίασιν τῶν Σιτηρῶν, αὕτη ἤρουνθῆ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἴτοι: Γεωπονικῆς, Οἰκολογικῆς, Γενετικῆς, Φυσιολογικῆς, Θεραπευτικῆς, τέλος δὲ τῆς συστηματικοῦσῆς τῶν μελετῶν εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

Τὸ Συνέδριον δὲ ἐν τέλει ἐνέκρινε τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

α) Γεωπονικὴ μελέτη τῆς Σκωρίασεως τῶν Σιτηρῶν:

Τὸ συνέδριον συνιστᾷ ὅπως:

αα) Προσδιορισθῶσιν ἐπακριδῶς εἰς ἐκάστην χώραν ἢ περιφέρειαν, ααα) τὰ εἶδη τῆς σκωρίασεως, τὰ ὅποια προσβάλλουσιν τὰ σιτηρὰ, βββ) αἱ φυσιολογικαὶ αὐτῶν μορφαί.

Γνωστοῦ ὄντος ὅτι: τὰ διάφορα «εἶδη» (σκωρίασεως) συμπεριφέρονται διαφοροτρόπως ἀναλόγως τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν καὶ τὰ διάφορα εἶδη τῶν σιτηρῶν.

ββ) Προσδιορισθῆ ἡ συχνότης καὶ ἔντασις τῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων εἰδῶν σκωρίασεως, ἐν σχέσει μὲ τὰ διάφορα εἶδη τῶν σιτηρῶν (καὶ συγκεκριμένως τὸν Σίτον). Πρὸς τοῦτο θὰ γίνῃ χρήσις συνήθους τινὸς μεθόδου συμπολικῶν σημειώσεων, ὡς π.χ. τῆς μεθόδου τῶν συντελεστῶν Ducomet καὶ Foex ἢ Hayes Stakmann.

γγ) Συνταχθῆ εἰς ἐκάστην περιφέρειαν κλίμαξ ἀντοχῆς καὶ εὐθιξίας τῶν διαφόρων τύπων τῶν καλλιεργουμένων σιτηρῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν Σκωρίασιν.

δδ) Παρακολουθηθῆ ἡ μεταβλητὴ εὐπάθεια τῶν σιτηρῶν ἔναντι τῆς σκωρίασεως κατὰ τὰ διάφορα στάδια ἀναπτύξεώς των.

εε) Μελετηθῶσιν αἱ σχέσεις μετὰξὺ προωμότητος ἢ ὑψιμότητος τῶν σιτηρῶν καὶ τῆς εὐπαθείας των ὡς πρὸς τὰ διάφορα εἶδη καὶ εἰδικὰς μορφαί τῆς σκωρίασεως.

β) Οικολογική Μελέτη τῆς Σκωριάσεως.

αα) Νά γίνῃ ταύτοχρόνως εἰς διαφόρους τόπους ἐξακριβωσις τῆς ἐπιδράσεως τῶν κλιματολογικῶν καὶ μετεωρολογικῶν συνθηκῶν (θερμοκρασίας, βροχῶν, κλπ., ἀτμοσφαιρικῆς ὑγρασίας, ἀνέμων) ἐπὶ τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Σκωριάσεως.

ββ) Νά καταρτισθῇ εἰς ἐκάστην χώραν χάρτης δεικνύων τὴν κατανομὴν τῶν διαφόρων εἰδῶν σκωριάσεως ἐν σχέσει μὲ τὰς κλιματολογικὰς καὶ μετεωρολογικὰς συνθήκας.

γγ) Νά μελετηθῇ ὁ βαθμὸς εἰδικεύσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν σκωριάσεως ἔναντι τῶν διαφόρων παραλλαγῶν καὶ καθαρῶν γενεῶν σιτηρῶν (*lignées pures*).

δδ) Νά ἐξακριβωθῇ ὁ τρόπος παραχειμάσεως τῶν σκωριάσεων.

εε) Νά προσδιορισθῇ ἡ σχέση μετὰ τὴν συχνότητα παρουσίας τῶν «*hótes aecidiens*» καὶ τῆς σκωριάσεως.

στ) Νά προσκληθοῦν τὰ Κράτη ὅπως προβοῦν, κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἐκρίζωσιν τῆς *Berberis Vulgaris* καὶ τοῦ *Rhamnus Cathartica*.

ζζ) Τὰ σκόπιμα θεωρηθησόμενα ἔργα εἴτε διὰ τὴν Γεωπονικὴν εἴτε διὰ τὴν Οἰκολογικὴν μελέτην εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους, δεόν νὰ συνδυάζονται, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὠφελίμου συγκεντρώσεως εἰς ὅλας τὰς Χώρας, μὲ τὰ ἔργα τῆς παρὰ τῷ Διεθνῇ Γεωργικῷ Ἰνστιτούτῳ Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Οἰκολογίας καὶ τῆς Γενετικῆς, ἐπὶ τῆς Οἰκολογίας τῶν Σιτηρῶν.

γ) Γενετικὴ Μελέτη τῆς Σκωριάσεως τῶν Σιτηρῶν.

«Δεόν νὰ γίνῃ [ἀπόπειρα ἐπιλογῆς καθαρῶν γενεῶν καὶ νόθων (*hybrides*) ἀνθεκτικῶν εἰς τὴν σκωρίασιν, χάρις εἰς τὴν συνεργασίαν φυτοπαθολόγων καὶ γενετιστῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δεόν νὰ δημιουργηθοῦν Περιφερειακοὶ Σταθμοὶ Ἐπιλογῆς, εἰς τὰς σημαντικὰς γεωργικὰς περιφερείας.»

δ) Φυσιολογικὴ Μελέτη τῆς Σκωριάσεως.

«Νά ἐξακριβωθῇ ἡ ἐπίδρασις τῶν συνθηκῶν διατροφῆς ἐπὶ τῆς μεταβολῆς τῆς εὐπαθείας τῶν σιτηρῶν ἔναντι τῆς Σκωριάσεως. Νά μελετηθοῦν ἀπὸ ταύτης τῆς ἀόψεως οἱ βαθμοὶ συχνότητος καὶ ἐντάσεως τῆς σκωριάσεως εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς διαφόρους κατηγορίας ἐδάφους καὶ λιπασμάτων.»

ε) Θεραπευτικὴ Μελέτη τῆς Σκωριάσεως.

«αα) Νά γίνουσι πειραματισμοὶ μὲ τὰς ἐλαφρῶς ὑπερτονικὰς διαλύσεις.

ββ) Νά ἐφαρμοσθῇ θεραπεία μὲ τὸ θεῖον.»

γ) *Συστηματοποιήσις τῶν μελετῶν τῶν διαφόρων χωρῶν.*

«Τὰ κατ' ἔτος ἐπιτυγχανόμενα ἀποτελέσματα θὰ ἠδύναντο νὰ συλλέγωνται, παραβάλλωνται καὶ ἀναλύωνται παρ' ἑνὸς γενικοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις θὰ ἐξάγῃ συμπεράσματα καὶ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ τῆς τε ἀκολουθητέας κατευ-

θύσσεως καὶ περὶ τῶν γενησομένων ἐρευνῶν. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα θὰ διαδίδονται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου, διὰ τοῦ «Μηνύτορος τῶν Ἀσθενειῶν τῶν Φυτῶν».

4ον) Ἡ καλλιέργεια τοῦ «Robinier».

Τὸ Συνέδριον ἐκφράζει τὴν εὐχὴν:

Ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἡ δεξιότης αὐξάνουσα σημασία τῆς καλλιέργειας τοῦ «robinier» εἰς τὰ μέρη ἰδίως ἐκεῖνα ὅπου εὐδοκιοῦν ἡ δρυς, ἡ καστανέα καὶ ἡ ἀμπελος, καὶ ὅπως οἱ εἰδικοί, οἱ Κρατικοὶ Ὄργανισμοί, αἱ Ἐπιστημονικαὶ καὶ Ἐπαγγελματικαὶ Ὄργανώσεις, ἐκ συμφώνου μὲ τὰ δασικὰ ἰδρύματα, ἐνθαρρύνουν τὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ «robinier», καὶ ἐκλαϊκεύσουν τὰς ὑπαρχούσας γνώσεις εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ ἡ καλλιέργεια αὕτη, ἀποφευγομένων τῶν ζημιῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἡ ἀγνοία τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δένδρου τούτου.

5ον) Ἀμπελοουργία:

Ἡ εἰδικὴ ὑποεπιτροπὴ (sous-section) ἐπὶ τῆς ἀμπελοουργίας ἀπησχολήθη κυρίως μὲ τὰ προβλήματα τοῦ οἴνου.

Αὕτη διεπίστωσεν, ἐν πρώτοις, ὅτι ἡ παραγωγή τοῦ οἴνου ἀνά τὴν ὑψηλὸν δὲν ἐπαύσε ν' αὐξάνῃ, ἐνθὺ ἐξ ἄλλου ἀγοραὶ τινες ἐκλείσαν διὰ τὴν παραγωγὴν, εἴτε λόγῳ ἀπαγορεύσεως τῆς καταναλώσεώς του, εἴτε κατόπιν τοῦ πολέμου. Ἐξήτησε δὲ ὅπως ἀκολουθηθῇ κοινὴ κατεύθυνσις ὑπ' ὄλων τῶν ἀμπελοουργικῶν χωρῶν καὶ γίνῃ σύστασις πρὸς ἕλας τὰς Κυβερνήσεις τὰς ἀντιπροσωπευθείσας εἰς τὸ XIV Διεθνὲς Γεωργικὸν Συνέδριον διὰ τὴν υἱοθέτησιν τῆς «Πολιτικῆς τοῦ οἴνου», θασιζομένης ἐπὶ τῶν ἐπομένων κατευθυντηρίων:

α) Νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἀπαγόρευσις καταναλώσεως διὰ τῆς ὀργάνωσεως ἐνιαίου μετώπου ὑπ' ὄλων τῶν κυβερνήσεων τῶν οἰνοπαραγωγικῶν χωρῶν, ἐναντίον τῆς προπαγάνδας ὑπὲρ τοῦ καθεστώτος τῆς «ξηρᾶς διαίτης», καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν θρεπτικῶν καὶ ὑγιεινῶν ἰδιοτήτων τοῦ οἴνου.

β) Νὰ γίνῃ ἐντατικὴ ἐνέργεια ὄλων τῶν Κρατῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν παρὰ τῶν μὴ οἰνοπαραγωγικῶν χωρῶν ἐκπτώσεως τῶν εἰσγωγικῶν δασμῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν φόρων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἔμμεσον ἀπαγόρευσιν τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου.

γ) Νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ κατανάλωσις τῶν ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν καὶ τῶν διομηχανικῶν τῶν χρησιμοποιουσῶν σταφυλάς.

δ) Νὰ δοθοῦν ὁδηγίαι, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ ληφθοῦν καὶ κυβερνητικὰ μέτρα, διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν χρησιμοποίησιν τῶν καλλιτέρων παραλλαγῶν τῆς ἀμπέλου, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀναλόγως τῶν ἐδαφολογικῶν καὶ κλιματολογικῶν συνθηκῶν. Νὰ ληθοῦν μέτρα κατὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν νοθογενῶν (hybrides). Νὰ καθορισθοῦν αἱ ἀκολουθητέαι ὁδοὶ καὶ τὰ μέσα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν καλλιερρητικῶν ἐργασίῶν, ἐπιδιωχθῇ δὲ ἡ μείωσις τῶν ἐξόδων παραγωγῆς.

Ἐρχομένη κατόπιν εἰς τὸ εἰδικὸν θέμα τῶν «νοθογενῶν ἀπ' εὐθείας παραγωγῶν» (hybrides producteurs directs), ἢ ἐπὶ τῆς ἀμπελοουργίας εἰδικῆ ὑπεριτροπῆ, διαπιστώνει: ὅτι εἰς πλείστα τῶν μερῶν ὅπου ἐφυτεύθησαν δὲν ἔδωκαν παρὰ ἀποτυχίας, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἀποτελοῦν ἀπειλὴν εἰς τὰς περιφέρειαις τῶν grands crus καὶ οἴνων ἐκλεκτῆς ποιότητος, διὸ καὶ συνιστᾷ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τ' ἀκόλουθα μέτρα.

α) Ριζική ἀπαγόρευσις τῶν «νοθογενῶν—ἀπ' εὐθείας παραγωγῶν» (hybrides producteurs directs) εἰς τὰς περιφέρειαις τῶν «grands crus» καὶ τῶν οἴνων ἐκλεκτῆς ποιότητος.

β) Πρόσκλησις τῶν κρατῶν, ὅπου αἱ φυτεῖαι τῶν «νοθογενῶν—ἀπ' εὐθείας παραγωγῶν» τείνουσι νὰ ἀναπτυχθοῦν, ὅπως λάβουσι τὰ ἀναγκασιούνητα μέτρα διὰ τὴν ὑποβολὴν εἰς τοὺς κανονισμοὺς περιορισμοὺς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀπαγόρευσιν τῆς χρησιμοποίησός των.

γ) Συνέχισις καὶ τελειοποιήσις εἰς ὅλας τὰς χώρας τῶν ἐπισήμων Πειραματικῶν μελετῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων νοθογενῶν παραλλαγῶν (variétés d' hybrides).

Αἱ ἐργασίαι τῶν πειραματικῶν σταθμῶν, ὅσον νὰ ἐκλαϊκεύονται διὰ τοῦ τύπου, καὶ αἱ συλλεγόμενα παρατηρήσεις μετὰ τῶν τεχνικῶν δεδομένων νὰ συγκεντροῦνται: ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου καὶ νὰ δημοσιεύονται φροντίδι τοῦτου.

δ) Ἐνίσχυσις τῆς νομοθεσίαις τῆς ἀπαγορευούσης τὴν κατανάλωσιν τοῦ βιόμεχανικοῦ οἴνοπνεύματος καὶ καθιερούσης ὑπὲρ μόνων τῶν οἴνοπνευμάτων τοῦ οἴνου καὶ τῶν ὀπωρῶν τὴν ἀγορὰν τῆς κατὰκλώσεως τῶν βρωσίμων οἴνοπνευμάτων.

ε) Τόνοσις τῶν Νομοθεσιῶν ἐναντίον τῶν νοθεῶν, τοῦ παρανόμου συναγωνισμοῦ καὶ τῶν οἰκειοποιήσεων ὀνομασιῶν προελεύσεως. Ἐλεγχος τῆς προσθήκης σακχάρου εἰς τοὺς οἴνους καὶ νομοθετικὸς αὐτῆς διακωνισμὸς εἰς τὰς χώρας ὅπου ἡ καμμένη νομοθεσία τὴν ἀνέχεται. Κατάρτισις κατὰ χώρας οἰνολογικῶν πινάκων (Casiere Vinicole) δημοσιευομένων φροντίδι τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου.

στ) Ἀπαγόρευσις τῆς πωλήσεως ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Οἴνος» τῶν ὀπῶν (jus) ὀπωρῶν ἢ λαχανικῶν καὶ τοῦ ποτοῦ τὸ ὅποιον κατασκευάζεται διὰ τῆς ζυμώσεως τῆς σταφίδας.

ζ) Ἀθήψις μέτρων διὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς κατανάλωσεως τοῦ οἴνου ἐκτὸς τῶν ἐθνικῶν ὁρίων, τῶν παραγωγικῶν χωρῶν.

η) Προσχώρησις πασῶν τῶν παραγωγικῶν τε καὶ καταναλωτικῶν χωρῶν οἴνου, εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Οἴνου, ὡς ὄργανισμὸν ἱκανὸν νὰ ἐντείνῃ τὴν προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ οἴνου, τὸν ὅποιον ὁ μέγας σοφὸς Pasteur ἀπεκάλει τὸ ἀγνότατον καὶ ὑγιεινότερον τῶν ποτῶν».

Περαιτέρω ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ ὅπως γίνῃ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν ζύμωσιν τοῦ οἴνου καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ζυμῶν (levures) ἐπιλογῆς, καὶ ὅπως φροντίδι τῆς ἐπὶ τῆς Οἰνολογίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνoῦς

Γραφείου τοῦ Οἴνου αἱ ἐρευναι αὐταὶ δημοσιεύονται οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἀνά τὰς διαφόρους χώρας.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀξιολόγων ἐργασιῶν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Κάτω Αὐστρίας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ Μετεωρολογικοῦ Σταθμοῦ Βιέννης, προτείνεται ὅπως ἀναληφθῶν εἰς ἐκάστην χώραν τῆ συνδρομῆ τῶν ἀμπελοφυτικῶν καὶ μετεωρολογικῶν σταθμῶν, νέα πειράματα σχετικῶς μὲ τὸ πάχος τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά ἐκάστου σχετικοῦ μὲ τὴν καταπολέμησίν του μέτρου, διὰ τὴν πραγματοποίησιν συστήματος μεθοδικῆς ἀμύνης ἐναντίον τῶν παγετῶν, ἐν τῇ ἀμπελοφυτικῇ.

Αἱ εἰσηγήσεις τοῦ τμήματος Φυτικῆς Παραγωγῆς καὶ τῶν εἰδικῶν ὑποεπιτροπῶν του υἰοθετήθησαν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου γενόμεναι ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς «δ» προτάσεως τῆς 2ας σειρᾶς τῶν εἰσηγήσεων τῆς ἐπὶ τῆς Ἀμπελοφυτικῆς Ὑποεπιτροπῆς (ἦτοι τῆς ἀφορώσης τὴν ἀποκλειστικὴν χρησιμοποίησιν ὡς βρωσιμῶν τῶν οἴνοπνευμάτων τοῦ οἴνου καὶ τῶν ὀπωρῶν), ἧτις παρεκλήθη πρὸς μελέτην εἰς τὸ προσεχὲς συνέδριον.

Ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως ὅλα τὰ συμπεράσματα καὶ ὅλα αἱ εἰσηγήσεις τοῦ τμήματος τούτου τῆς Φυτικῆς Παραγωγῆς χρήζουσι προσοχῆς. Αἱ τῆς ἀμπελοφυτικῆς ὅμως ἰδιαιτέραν διὰ τὴν χώραν μας ἐνέχουσι σημασίαν. Εἰν ἐξ ἄλλου ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλα σχεδὸν τὰ Ἔθνη, συνεζώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκινητῶν προβλημάτων τοῦ σπουδαισταύτου τούτου κλάδου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἐξ οὗ ἀποξῆ σημαντικὸν μέρος τοῦ πληθυσμοῦ μας.

Β. Ζωτικὴ παραγωγή.

Τὸ ζωοτεχνικὸν τμήμα τοῦ Συνεδρίου ἐμελέτησεν ἐν πρώτοις τὴν «ἐπίδρασιν τῶν φυσικῶν συνθηκῶν ἐπὶ τῶν κτηνοτροφικῶν μεθόδων», ἐξέφρασε δὲ εἰν εὐχὴν:

α) Ὅπως διεθνῆς συνεννόησις ρυθμίση τὰς γενικὰς κατευθύνσεις, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουσι ν' ἀκολουθηθῶν εἰς τὰς διαφόρους χώρας διὰ τὴν τήρησιν τῶν «γενεαλογικῶν βιβλίων», τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Τμήματος, ὡς ἐν ἓκ τῶν μάλιστα ἀποτελεσματικῶν μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τῆς βελτιώσεως τῶν γενεῶν.

β) Ὅπως, διὰ μίαν ἐκάστην εὐσαν γενεάν, τῆς ὁποίας τὸ προέχον προσὸν καὶ ὁ κύριος προορισμὸς εἶναι ἡ γαλακτοπαραγωγὴ, εὕρισκωνται εἰς στενὴν ἐπαφὴν αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Γενεαλογικῶν βιβλίων καὶ τῶν Συνδικάτων ἐλέγχου γαλακτοπαραγωγῆς καὶ βουτυροπαραγωγῆς, καὶ ὅπως δι' ἕκαστον ὑπὸ παρακολούθησιν ζῶον, τὰ ἐπιτυγχανόμενα ἀποτελέσματα ἀφοῦ ἐξελεγχωνται, ἐμφαίνωνται ἐπὶ τοῦ ἀτομικοῦ τοῦ ζώου βελτίου τοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γενεαλογικῶν Βιβλίων.

γ) Ὅπως ἐπιστηθῆ ἡ προσοχὴ ὄλων τῶν γεωργῶν ἐπὶ τῆς σημασίας, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς γενεᾶς, τῆς μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ φρονήσεως τῶν «ἀναπαραγωγῶν», καὶ δι' τῶν ἀρρένων, τὰ ὁποῖα, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ὑποκειμένων, εἰς τὴν γέννησιν τῶν ὁποίων συμβάλλουσι, πολὺ μεγαλύτεραν

ένέχουν σημασίαν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν κυρίων προτερημάτων τῆς γενεᾶς».

Ἔσον ἀφορᾷ τὴν Ἐξιοπαραγωγὴν, τὸ τμήμα τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς διαπιστώνει: ἐν πρώτοις τὴν ἀνάγκην τῆς σημαντικῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως καὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐρίου, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας, συνιστᾷ δὲ εἰς τὰ Κράτη ὅπου ἡ προβατοτροφία διενεργεῖται ὑπὸ εὐνοϊκῶν ὄρων, ὅπως ἀναλάβουν νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κτηνοτροφικοῦ τούτου κλάδου, ἐνθαρρύνοντα τὴν ἐξιοπαραγωγὴν καὶ πρὸ παντὸς ἐπιστῶντα τὴν προσοχὴν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν γενεῶν, τῶν ὁποίων ὁ τελικὸς προσορισμὸς ὀφείλει: νὰ εἶναι: ἡ ἀπόδοσις ἠΰξημένης ποσότητος ἐρίου κατὰ κεφαλὴν προβάτου.

Ἐρχόμενον δὲ εἰς τὴν Ἴκποτροφίαν, τὸ τμήμα ἐκφράζει τὴν γνώμην δι: ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τῆς γεωργίας, ὃ τε μηχανικὸς κινητήρ καὶ ὁ Ἴππος ὀφείλουν νὰ θεωρῶνται ἐξ ἴσου ἀπαραίτητοι: καὶ συμπληροῦντες ἀλλήλους καὶ δι: διὰ νὰ καταστή ἡ Ἴκποτροφία ἱκανοποιητικὴ, ν' ἀμείβηται δηλονότι ὁ κτηνοτρόφος: ἐπαρκῶς, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ λαμβάνωνται: ὑπ' ὄψιν αἱ συνθήκαι ἐκάστης χώρας, ἐπιδιώκηται δὲ κυρίως ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος τῶν Ἴππων.

Ἔσον ἀφορᾷ τὴν Ἰχθυοτροφίαν, ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ ὅπως:

α) Κατὰ τὰ προσεχῆ Γεωργικὰ Συνέδρια λειτουργήσῃ εἰδικὸν τμήμα Ἰχθυοτροφίας,

β) ἐνδιαφερθοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ παραγωγοὶ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν σοφῶν».

Ἄψασι: αἱ εἰσηγήσεις αὐταί: υἱοθετήθησαν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως καὶ ἀπετέλεσαν πορίσματα τοῦ Συνεδρίου,

Ἄπὸ ἰδικῆς μας ἀπόψεως ἐπιστῶμεν ἰδικιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προβατοτροφίας καὶ τῆς Ἴκποτροφίας, ἥτις ἀπὸ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς μικροὐδιοκτησίας καὶ τῆς μικροκαλλιεργείας κατέστη ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη διὰ τὸν τόπον.

Γ. Αἱ γεωργικαὶ βιομηχανίαι.

Ἡ βιομηχανία τῆς σακχάρως εἶν' ἡ μόνη ἥτις ἀπησχόλησεν τὸ Γεωργοβιομηχανικὸν τμήμα τοῦ Συνεδρίου, καὶ λόγῳ τῆς σημασίας τῆς ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς κρίσεως τὴν ὁποίαν αὕτη διέρχεται. Τοῦτο δὲ κατέληξεν εἰς τ' ἀκόλουθα συμπεράσματα τὰ ὁποῖα καὶ υἱοθετήθησαν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

1ον) Δοθέντος δι: ἡ κρίσις τῆς τιμῆς τῆς σακχάρως προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνισορροπίαν ἥτις προέκυψεν μεταξὺ παγκοσμίου παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, καὶ ὅχι τῶν Εὐρωπαϊκῶν τοιούτων, δεόν νὰ διαπιστωθῇ δι: τὰ αἷτια εὐρηνται εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης Χώρας.

2ον) Ἡ κρίσις τῆς σακχάρως ἔχει, ὡς γνωστόν, βαθύτατον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς τευτλοκαλλιεργείας, ἡ κρίσις ἄρα αὕτη, ὅσον ἐφορᾷ τὴν Εὐρώπην δὲν εἶναι ζήτημα κερδοσκοπικὸν οὐδ' ἐμπορικόν, ἀλλὰ πρόβλημα ἀπολύτως γεωργικόν.

3ον) Τ τευτλα εὐρηνται εἰς τὴν βᾶσιν τῆς ἐντατικῆς γεωργικῆς ἐκμε-

ταλλεύσεως εἰς μεγάλας ἐκτάσεις τῶν περισσοτέρων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἔχουν δὲ κεφαλαιώδη σημασίαν διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῶν χωρῶν τούτων.

Ἡ τευτλοκαλλιέργεια ἐπιτρέπει τὴν ἐπωφελεῖ ἐκμετάλλευσιν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων στενωῶς συνδεδεμένων πρὸς τὴν γῆν, γεωργῶν τε καὶ ἐργατῶν.

Ἡ βιομηχανία τῆς σακχάρως εἶνα· τὸ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς τευτλοκαλλιεργείας, εἰς τρόπον ὥστε δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι τὰ τευτλα ἀποτελοῦν πηγὴν μεγίστης ἀποδόσεως ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως, σημαντικὴν δὲ προϋπόθεσιν τῆς κανονικῆς ζωῆς εἰς πολλὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν. Δέον νὰ διαπιστωθῆ ὅτι σήμερον οὐδὲν ἄλλο σκαλιστικὸν φυτὸν εἶναι ἱκανὸν ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τευτλον, τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴ κάμωμεν μείζαν καὶ τῶν μεγίστων ποσοτήτων κτηνοτροφικῶν ὑλῶν, τὸς ἑποίας παρέχει ταύτοχρόνως ἡ καλλιέργεια αὕτη.

4ον) Ἡ δυσχερὴς θέσις τῆς τευτλοκαλλιεργείας καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς σακχαροβιομηχανίας ἐν σχέσει μὲ τὴν παραγωγὴν τῆς σακχάρως τοῦ σακχαροκαλάμου, δὲν ἔχει ὡς μόνην αἰτίαν τὴν μικροτέραν ἔντασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων εἰς τὸ ἀρκτικὸν ἡμισφαίριον ἀλλ' εἶναι προῖόν ἐπαχθῶν βάρων βαρυνόντων τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκονομίαν, συνεπέα τῶν φόρων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιβαρύνσεων ἀποτελούντων τὸν ἀντίκτυπον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ὑψηλοτέρου κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τῆς Εὐρώπης.

5ον) Παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας αἱ ἑποιαὶ δέον νὰ ὑπερπηδηθοῦν, δὲν πρέπει ν' ἀνδράλληται ἡ ἰδέα τῆς δυνατότητος τοῦ διακανονισμοῦ κατὰ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον τρόπον τῆς παραγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς σακχάρως.

6ον) Τὸ κύριον ἐν τούτοις σημεῖον πρὸς τὸ ὅποιον δέον νὰ τείνουν αἱ πραγματοποιήσιμοι προσπάθειαι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, εἶναι ἡ συμβολὴ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παγκοσμίου καταναλώσεως τῆς σακχάρως, θὰ ἦτο δὲ εὐκατεῖον ὅπως ὅλα τὰ Κράτη συνενωθοῦν καὶ ἀναλάβουν κοινὴν διεθνή, ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εἰρημένης καταναλώσεως.

7ον) Ὑπὸ τὴν ἐπηρείαν τῶν σκέψεων τούτων, συνιστᾶται ὅπως τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Διαφημίσεως τῆς Προπαγάνδας, τὸ ὅποιον θὰ συγκροτηθῆ κατ' Αὐγουστον τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς Βερολίνον ἀσχοληθῆ ὅλως ἰδιαιτέρως μὲ τὸ πρόβλημα τῆς προπαγάνδας τῆς καταναλώσεως τῆς σακχάρως.

8ον) Ἡ μείωσις τῶν φόρων τῶν βαρυνόντων εἰς τὰς διαφόρους χώρας τὴν καταναλώσιν τῆς σακχάρως θὰ ἦτο ἐπίσης ἰσχυρὸν τονωτικὸν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ρηθείσης καταναλώσεως.

9ον) Τὸ Συνέδριον λαβὼν γνῶσιν τῶν συμπερισμάτων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων τευτλοπαραγωγικῶν Κρατῶν, ὧν αἱ συμβουλαι εἶχον ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Γενεύης τῆς 15ης Μαΐου 1929 ἐγκρίνει ταῦτα ἐξ ὁλοκλήρου.

Δ. Γεωργικὴ Οἰκονομία.

Ἐκείνος οὗτος λόγος ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς εὐρύτητός του, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς

ποσότητα της ύλης, είχαν διακριθεί εις Β. ήτοι: Οικονομική, Αγροτική, Πολιτική, Κυρίως Γεωργική Οικονομία και Συνεταιρισμών.

1ον Οικονομική Αγροτική Πολιτική

Τὸ Τμήμα τούτο ἐξήτασε κυρίως κατὰ ποῖον τρόπον ἢ ἴτε δυνατόν ν' ἀντιμετωπισθῇ ἡ ἐπιμόνος παρατηρούμενη δυστακτογία μεταξὺ τῶν τιμῶν πωλῆσεως καὶ τοῦ κόστους τῶν γεωργικῶν προϊόντων, κατέληξε δὲ εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

α) Δέον νὰ γίνῃ σύστασις εἰς τοὺς γεωργούς :

αα) Νὰ συστήσῃν Ἐθνικὰς καὶ Διεθνεῖς Ἐνώσεις, σκοπὸν ἔχούσας τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Καταναλώσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐπιπλεονεκτήσασιν τῶν τιμῶν.

ββ) Νὰ πρὸς ἀπὸ πλάκας τῶν τῶν μίσθ τῆς ἐναποθηκείσεως καὶ ἐνεχυρογράφησεως (warrantage) τῶν σιτηρῶν.

β) Νὰ γίνῃν συστάσεις εἰς τοὺς γεωργούς καὶ τὰς Γεωργικὰς Ὁργανώσεις τῶν διαφόρων χωρῶν, νὰ παρακολουθοῦν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰ προβλήματα τ' ἀφορῶν τὰς γεωργικὰς ἀγορὰς, πρὸς τούτο δὲ :

αα) Νὰ ἐργασθῶν Γραφεῖα Πληροφοριῶν διὰ τὰς τιμὰς, τὴν κυκλοφορίαν τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἐσοδείας εἰς ἐκάστην χώραν.

ββ) Νὰ ἐπιτευχθῇ διεθνὴς συμφωνία ἐπὶ τῶν μεθόδων ἐρεῦνης καὶ στατιστικῆς τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὰς διαφόρους χώρας καὶ πρὸς τούτο νὰ δημιουργηθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς τὴ «Διεθνή Ἐπιτροπὴ» τῆς Γεωργίας.

γ) Νὰ συστηθῇ εἰς τοὺς γαλακτοπαραγωγούς ἡ δημιουργία ἐργασιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν Ἑλλάτι ὑφισταμένων τοιούτων.

2ον Κυρίως Γεωργική Οικονομία.

Τρία ζήτηματα ἀπερχόμενα ἰδιαίτερος τὴν ἐπὶ τῆς Κυρίως Γεωργικῆς Οικονομίας Ἐπιτροπῆν: α) ἡ διοργάνωσις στατιστικῆς, ἐρευνουμένης ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Λογιστικῆς β) ἡ διδασκαλία τῆς Ἀγροτικῆς Λογιστικῆς καὶ γ) ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τῆς Γεωργικῆς ἐργασίας.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, κατόπιν ἐξονυχιστικῆς συζητήσεως, υφθετήθησαν αἱ θέσεις αἱ προταθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἑλλετοῦ καθηγητοῦ κ. Λῶρ διὰ τὴν διοργάνωσιν διεθνούς στατιστικῆς, στηριζομένης ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Λογιστικῆς. Ἄπαντα τὰ γραφεῖα Γεωργικῆς Λογιστικῆς τῶν διαφόρων χωρῶν καλοῦνται νὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὸ ἑξῆς τοὺς κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισθέντας ὅρους, ἐκλέγοντα τοὺς καταλληλοτέρους ἀντιστοίχους εἰς τὴν γλώσσαν τῆς χώρας των. Τὸ δὲ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Ρώμης προσκαλεῖται νὰ διεῖχῃ τὰς ἐργασίας του τὰς ἀφορῶσας εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν διεθνούς στατιστικῆς διὰ τῆς γεωργικῆς λογιστικῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καὶ χρησιμοποιοῦν τοὺς σχετικῶς ὅρους.

β) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γεωργικῆς Λογιστικῆς ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ, ὅπως ἀνατίθεται αὕτη, εἰς καθ' ἡγήγας τελείως κατατοπισμένους εἰς τὰ πράγματα τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

γ) Διαπιστοῦται ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργανώσις τῆς γεωργικῆς ἐργασίας ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν μέσον συμβολῆς εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς γεωργίας, καὶ παρ' ὅλον ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο περιλαμβάνεται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας, φρονεῖ ὅτι ὁρισμένα προβλήματα, τὰ ὅποια προκαλεῖ, δὲν δύνανται νὰ λυθοῦν, παρὰ τῇ συνδρομῇ τῶν μεθόδων τῆς πειθαρχίας, τῆς φυσιολογίας τῆς ἐργασίας, τῆς ψυχροτεχνίας καὶ τῆς γεωργικῆς μηχανικῆς, αἰτινες ἐξετάζουσιν ἰδιαιτέρας ἀπόψεις καλῶς καθωρισμένας τῆς γεωργικῆς ἐργασίας.

Συνιστᾶται εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας ὀργανώσεις, ἔθνικὰς τε καὶ διεθνεῖς, καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ Διεθνῆς Γεωργικὸν Ἰνστιτούτον καὶ τὸ Διεθνές Ἰνστιτούτον διὰ τὴν Ἐπιστημονικὴν Διοργάνωσιν τῆς Ἐργασίας, νὰ προσδώσωσιν ἕσον τὸ δυνατόν μεγαλειτέραν εὐρύτητα εἰς τὰς ἐρεῦνας, τὰς τεινούσας εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν θέσεων τῆς διοργανώσεως τῆς γεωργικῆς ἐργασίας, νὰ ἐνθαρρύνουσιν τὴν ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν καὶ νὰ προβλέψουσιν τὰ μέσα προπαγάνδας καὶ ἐφαρμογῆς, τὰ ὅποια θὰ διευκολύνουσιν τὴν χρῆσιν τῶν ὑπὸ τῶν γεωργῶν.

3ον Οἱ Συνεταιρισμοί.

Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὅποιαν πρὸς ἐμπέμφθησαν τὰ συνεταιριστικὰ ζήτῃματα τοῦ Συνεδρίου, κατέληξεν εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

α) Οἱ τε καταναλωτικοὶ καὶ παραγωγικοὶ Συνεταιρισμοί, κοινὸν ἐπιδιώκουσι σκοπὸν, τείνοντα εἰς τὴν σφαίραν δραστηριότητός των, νὰ ἐξελείψουσιν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τῆς ἐργασίας καὶ ν' ἀποφύγουσιν τὰ μὴ δεδικαιολογημένα κέρδη. Θεωρεῖ ὅθεν ἀπαραίτητον τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν εἰρημένων συνεταιρισμῶν, πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν καὶ πρὸς ὄφελος, καὶ τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν παραγωγῶν.

Θὰ ἴητο χρήσιμον νὰ γίνῃ σύστασις, ὡς τύπου διοργανώσεως, ὅπως ἐπιτευχθῇ συνεργασία βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἰσότητος καὶ ἀρμονίας τῶν συμφερόντων τῶν διαφόρων τάσεων.

β) Θεωρεῖται ἐπιθυμητόν, ἐν τῷ σμπερόντι τῆς διεθοῦς γεωργικῆς συνεταιριστικῆς κινήσεως, ὅπως συγκεντρωθοῦν τὸ ταχύτερον δυνατόν, οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ εἰς τὰς Ἐθνικὰς Συνεταιριστικὰς «ΕΝΩΣΕΙΣ».

Αἱ Ἐνώσεις αὗται ἢ Ὁμοσπονδίαί γεωργικῶν συνεταιρισμῶν θὰ εἶχον—μεταξὺ ἄλλων σκοπῶν—τὸν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐτησίων ἀπολογισμῶν μετὰ τῶν γεωργικῶν ὁμοσπονδιῶν τῶν ἄλλων χωρῶν, διὰ νὰ δύνανται διὰ τοῦ τρόπου τούτου, νὰ δίδουσιν ἀνά πάσιν στιγμὴν πληροφορίας εἰς τὰς λοιπὰς ὁμοσπονδίας, ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς καταστάσεως τῶν συνεταιρισμῶν εἰς ἐκάστην χώραν.

Δείον ἐπίσης νὰ καθιστῶνται ἐνήμεροι αἱ Ὁμοσπονδίαί τῶν Συνεται-

ρισμών ἐπὶ τῶν μέτρων ἐλέγχου τὰ ὅποια λαμβάνονται εἰς ἐκάστην χώραν, ὅσον ἀφορᾷ τοῖς Συνεταιρισμοῖς.

γ) Ἐξίριεται ἡ ἀνάγκη τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν πιστωτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐθνικῶν ὀμοσπονδιῶν, συνιστᾶται δὲ ἡ δημιουργία Ὀργανώσεων ἱκανῶν νὰ πραγματοποιοῦν τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πιστώσεων.

δ) Δοθέντος ὅτι οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ τῶν διαφόρων χωρῶν ἔχουσι ἀνάγκην νὰ ὑποστηρίζουν τὰ συμφέροντα τῶν συνεταιριστῶν, ἐν αὐτῷ τῷ πλαισίῳ τῶν ἄλλων ὀργανώσεων τῆς Διεθνoῦς Γεωργικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ διὰ νὰ τοῖς εἶναι δυνατόν νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὰς μελέτας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀμέσων σχέσεων μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταναλωτῶν, τονίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας, ἐν αὐτῷ τῷ ὀργανισμῷ τῆς Διεθνoῦς Γεωργικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς, ἐντεταλμένης ν' ἀσχολῆται μὲ τὰς συνεταιριστικὰς ἐργασίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ σχηματισθῇ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐθνικῶν συνεταιριστικῶν ὀμοσπονδιῶν αἱ ὅποια ἔχουν προσχωρήσῃ εἰς τὴν Διεθνή Γεωργικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Παρισίων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, παρακαλεῖται ἡ Διεθνῆς Γεωργικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Παρισίων νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Γεωργικῶν Ὀμοσπονδιῶν τὸ ἀργότερον τὴν 1ην Νοεμβρίου τοῦ 1929.*

Τὰ πορίσματα καὶ τῶν τριῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ μεγάλου Τμήματος τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας (Ἀγροτικῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, Κυρίως Γεωργικῆς Οἰκονομίας καὶ Συνεταιρισμῶν) ὑποβληθέντα εἰς τὴν συνέλευσιν ἐνεκρίθησαν παμψηφεί αὐτούσια, ἐφ' ᾧ καὶ υἱοθετήθησαν.

Ἡ σημασία ἔλων σχεδὸν τούτων διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ ἐπιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων καὶ τῶν Γεωργικῶν Ὀργανώσεων ἐπ' αὐτῶν διότι πολλὰ τούτων αὐτὰς μᾶλλον ἀφοροῦν. Ἀνεκάθεν ἐστηρίζομεν τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῆς καλῆς ὀργανώσεως τῆς γεωργικῆς τάξεως, ἐφ' ἧς ὁμοῦ τὸ Συνέδριον τοῦτο μᾶς ἐπέτρεψεν νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἡγητόρων τῶν ἀνὰ τὴν ὑψηλίον τοιοῦτων ὀργανώσεων, καὶ διεπιστώσαμεν τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τὰ ὅποια ἐπετεύχθησαν χάρις εἰς αὐτὰς ἀλλαγῶν, ἡ ἀρχικὴ μας γνώμη κατὰ πολὺ ἐνισχύθη.

Ε. Γυναικείον Τμήμα.

Ἄλλὰ καὶ τὰ πορίσματα τοῦ γυναικείου τμήματος δὲν ὕστερον τῶν ἄλλων, ἀπὸ κοινωνικῆς τοῦλάχιστον ἀπόψεως. Ἄν δὲ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐξαιρετικὴν σύμπραξιν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ, εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἔργα τοῦ συζύγου τῆς, δὲν ἠμποροῦμεν πρᾶ νὰ δώσωμεν τὴν προσήκουσαν σημασίαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ τμήματος τούτου. Τὰ πορίσματά του ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἴον Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ γυνὴ ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν τῆς εἰς τὴν ὑπαίθρον, εἶναι γενικῶς πλημμελεῖς, ὅτι ἡ

ἐργασία της υπερβαίνει συχνάκις κατὰ πολὺ τὰς δυνάμεις της καὶ τὴν ἐμποδίζει: εἰς τὸ νὰ ἐκπληροῖ καλῶς τὸ οἰκιακὸν καὶ οἰκογενειακὸν της ἔργον, ἐκφράζεται ἡ εὐχή:

α) "Ὅπως διενεργηθῶν ἔρευναι: εἰς κάθε χώραν μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ καταστήσουν τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐλγώτερον ἐπίπονον καὶ ἥττον ἀπορροφητικὴν.

β) "Ὅπως ὀργανωθῆ προπαιχάνδα εἰς τρόπον ὥστε ὁ τυχὸν κερδῆθιςόμενος ὑπὸ τῆς γυναικὸς χρόνος ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν της ἔργων, χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων της καὶ τὴν ἀνάπαυσίν της.

γ) "Ὅπως αἱ κυβερνήσεις καὶ οἱ ὀργανισμοί, οἱ ἀρμόδιοι ἐν τῷ προκειμένῳ, διαδώσουν εἰς τὴν ὑπαιθρον τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα αἱ δημοσίαι ὑπηρεσίαι παρέχουσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ εἰδικῶς αα) τὴν ἐντατικοποίησιν τῶν τε δημοσίων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ββ) τὴν πάλτην κατὰ τῶν κοινωνικῶν μαστίγων, γγ) τὴν διοργάνωσιν κοινωνικῆς προνοίας, ἐλάφρυσιν τῶν ἐργατικῶν γεωργικῶν χειρῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμφῶνως τῷ ὄρθῳ λόγῳ συστηματοποιήσεως (rationalisation) τῆς γεωργικῆς καὶ οἰκιακῆς ἐργασίας, εε) τὴν διανομὴν ὕδατος, ςς) καλλίτερα συγκοινωνιακὰ μέσα (voies), ζζ) δύναμιν καὶ φῶς ἠλεκτρικόν, ηη) τηλέφωνα, θθ) ραδιόφωνα, ιι) ἀνάπτυξιν τῶν μικρῶν οἰκιακῶν βιομηχανιῶν, κκ) ψυχαγωγικὰς συγκεντρώσεις συγκρατούσας τὴν νεότητα εἰς τὴν ἐστίαν, τὸ χωρίον».

2ον Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ἐξ ἄλλου ὅτι ἐν τῶν τελεσφορωτέρων μέσων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ὑπαιθρον, εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκοκυρικῆς καὶ γεωργικῆς διδασκαλίας, ὅτι αἱ ἀνώτερα: οἰκοκυρικαὶ σχολαὶ ὀφείλουσι νὰ σχηματίσουν μίαν ἐκλεκτὴν τάξιν, ἣτις θὰ διευθύνῃ μελλοντικῶς τὰ γυναικεῖα ἔργα ἀνά τὴν ὑπαιθρον καὶ ὅτι ἡ δημιουργία αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀξίας τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων εἰς τὰς εἰρημένους σχολάς, ἐκφράζεται ἡ εὐχή ὅπως:

α) "Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκπαίδευσις μὴ περιορίζεται εἰς τὸ θεωρητικὸν ἐπίπεδον, ἀλλ' ὀργανοῦται κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐπίτευξιν τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ὀρίου τῶν ἀποτελεσμάτων πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, μὲ κύριον πάντοτε ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς οἰκογενείας διὰ τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς μητρὸς.

β) "Ἡ διδασκαλία τῆς παιδοκομίας καὶ τῆς οἰκογενειακῆς διπαιδαγωγήσεως, μετὰ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν, εἰσαχθῆ εἰς πάσης κατηγορίας ἐκπαίδευσιν τῶν νεανίδων.

γ) "Ὄργανωθῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας γυναικεῖοι Ἀγροτικοὶ Σύνδεσμοι, οἱ τοὶ δὲ συνενοῦμενοι εἰς ἔθνηκας ὁμοσπονδίας, προσχωρήσουν εἰς τὰς ὑφισταμένης διεθνεῖς ἐπαγγελματικὰς ἀνωτέρου βαθμοῦ ὀργανώσεις.

δ) Ἀναληφθῶν εἰς τὰς διαφόρους χώρας στατιστικαὶ μελέται τῆς γυναικείας ἐργασίας, αἱ δὲ μελέται αὗται μετὰ γραφικῶν πινάκων, συμπληρωθῶν διὰ πειστηριακῶν ἐκθέσεων ὀργανωθισμένων ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ τοῦ προσεχοῦς Συνεδρίου.

ε) Αντιπροσωπεύονται αί γυναικείαι γεωργικαί ὀργανώσεις ἐκάστης χώρας δι' ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων εἰς ἕλας τὰς μεγάλας διεθνεῖς γεωργικὰς συναθροίσεις καὶ εἰδικῶς τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Ρώμης».

Καὶ αἱ τελευταῖαι αὗται εἰσηγήσεις περιελαθθεῖσαι τὸ κύρος τῆς συνελεύσεως, ἐγένοντο ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου.

Πολλοί, παρ' ἡμῖν, θὰ θεωρήσουν ἐλόκληρον ἴσως τὴν εἰσήγησιν τοῦ γυναικείου τμήματος ὡς «ὑποτίαν». Ἄλλοι περισσότερον συνακόλουθοι πρὸς τὸ περιβάλλον μας, θὰ ψικτερον ἐκείνους, οἱ ὅποιοι . . . ἔχασαν τὸν καιρὸν τῶν ἀσχοληθέντες μὲ τοιαῦτα . . . ἐποουσιώδη ζητήματα!

Ἄλλ' ἔταν ἐμιλῶμεν περὶ καταπολεμήσεως τῆς ἀστυφιλίας, διὰ ποίου ἄλλου τρόπου παρὰ διὰ τῆς ἐξωραΐσεως τῆς ζωῆς τῆς ὑπαίθρου θὰ τὴν ἐπιτύχωμεν; Οὐδεὶς δὲ δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, νομίζομεν, τὸν ἐξαιρετικὸν ρόλον τῆς γυναικὸς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ὅταν ἀφορᾷ τὴν δυνατότητα τῆς πραγματοποιήσεως αὐτοῦ, ὁμολογοῦμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς εἴχομεν ἐνδοιασμούς τινας, λόγῳ κυρίως τῶν πενιχρῶν μέσων, τὰ ὅποια διαθέτομεν. Ἡ τελευταία θμὸς ἀνὰ τὴν Ρουμανίαν περιοδεῖα μας καὶ τὰ πραγματικὰ θαύματα, τὰ ὅποια διεπίστωσεν ὁ πρῶτος ἐξ ἡμῶν κατὰ τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ἐξωραΐσεως τῆς Ἀγροτικῆς Ζωῆς τῆς Βουδαπέστης, ἦραν καὶ τοὺς τελευταίους ἐνδοιασμούς μας.

Δὲν χρειάζονται παρὰ δύο τινά: 1ον Ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία χωρὶς ὑπολογισμοὺς ἰδιοτελεῖς καὶ 2ον Κρατικὴ συναντίληψις. Τὰ ὑλιστικὰ μέσα, τὰ ὅποια ἐκ πρώτης ὄψεως φοβίζουσιν, εἶναι τὰ ἐλιγώτερον σημαντικὰ.

III. ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΦΑΡΙΟΥ

Καὶ ἤδη προχωροῦμεν εἰς τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Συνεδρίου.

Ὁ προορισμὸς τοῦ γεωργοῦ δὲν διαφέρει ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας. Οὗτος ἔχει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ παράγῃ τὰ διὰ τὴν διατροφήν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου ἀπαιτούμενα — ἀδιάφορον ἀν ταῦτα πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὰς ἀνγκαιούσας προσότητες καὶ ποιότητας, καὶ ὑπὸ τοὺς οἰκονομικωτέρους δυνατοὺς ὁρους. Εἰς χεῖρας τοῦ γεωργοῦ εὐρίσκεται ἄρα ἡ λύσις τοῦ σοβαρωτάτου οἰκονομικοῦ προβλήματος: τῆς γεωργικῆς ἤτοι τῆς κυρίως εἰπεῖν παραγωγῆς⁽¹⁾, τῶν δὲ διανοουμένων τῆς ἀγροτικῆς τάξεως, εἴτε εἰς τὸ καθαρῶς τεχνικὸν στρατόπεδον εὐρίσκονται οὔτοι, εἴτε εἰς τὸ οἰκονομικόν, ἢ ἐξεύρεσις καὶ ὑπόδειξις τῶν καλλιτέρων ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἐκ τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας ἐπιδέχονται τὰ κατὰ μέρος προβλήματα τοῦ ὄλου παραγωγικοῦ τοιούτου καὶ τῶν κατ' ἀλληλοτέρων συνδυασμῶν τῶν κατὰ μέρος λύσεων αὐτῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν συμφερωτέρων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀποτελεσμάτων εἰς τὴν λύσιν τοῦ γενικοῦ μεγάλου προβλήματος.

Πρόδηλος εἶναι ἡ σημασία τῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεως εἰς τὰ ζητήματα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, τὴν ὁποίαν δικαίως ἐξῆρεν ὁ Κόμης J. de Nico-

(1) Δὲν ὑποτιμῶμεν τὴν συμβολὴν καὶ τῶν ἄλλων παραγωγικῶν κλάδων, φρονούμεν ὅμως ὅτι ἡ γεωργικὴ παραγωγή δὲν ἠμπορεῖ παρὰ ἐξαιρετικὴν νὰ κατέχῃ θέσιν εἰς τὸ γενικὸν κλίσιον.

lay, διὸ καὶ θεωροῦμεν ἀπαραίτητον τὴν σχολίαν τῶν ἐργασιῶν καὶ πορισμάτων τοῦ Συνεδρίου μεταχειριζόμενοι ἐν τῇ ἐρευνῇ μας περὶ τῶν πρυτανευσασῶν κατευθύνσεων τῶν οἰκονομικῶν φακῶν, κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ θεθείσας βάσεις.

Ἄρχόμενοι ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν συζητήσεων καὶ ἀποφάσεων τῶν ΓΕΩΡΓΟΤΕΧΝΙΚΩΝ τμημάτων ἦτοι τῆς φυτικῆς καὶ ζωϊκῆς παραγωγῆς (καὶ τῶν ὑποτμημάτων των), παρατηροῦμεν ὅτι ἐλαχίστη δίδεται σημασία εἰς τὸ φυτὸν καὶ τὸ ζῶον, αὐτὰ καθ' ἑαυτά. Ἀμφότερα θεωροῦνται ἀναρτήσεις τοῦ περιβάλλοντος, ἦτοι τῶν ἐδαφολογικῶν, κλιματολογικῶν καὶ λοιπῶν συνθηκῶν, μελετῶνται δ' αἱ μεταβολαὶ τὰς ὁποίας ταῦτα ὑφίστανται ὅταν μεταβάλλωνται αἱ διάφοροι συνθήκαι τοῦ περιβάλλοντος.

Κατὰ πρῶτον δηλονότι ἐξετάζονται τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου χρήσιμα ζῶα καὶ φυτὰ εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς γῆνης σφαίρας πρὸς καθορισμὸν τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων ἐντὸς τῶν ὁποίων συμφέρει ἡ ἐκμετάλλευσίς των, εἶτα ἡ ἐξέλιξις ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, ἐκάστου εἴδους, ἐκείτης παραλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς γενικῶς συνθήκας, διὰ τὴν ἐξεύρευσιν τῶν καταλληλοτέρων, τελευταῖον δὲ αἱ διάφοροι καλλιεργητικαὶ καὶ τεχνικαὶ γενικῶς μέθοδοι ὑπὸ δεδομένας συνθήκας καὶ δι' ἕκαστον φυτὸν ἢ ζῶον διὰ τὰ ἐφαρμοσθῶν αἱ προσήκουσαι. Καὶ μὲ αὐτὰς κλείει ὁ κύκλος τῶν γεωργοτεχνικῶν ἐρευνῶν.

Τὰ τεχνικὰ ἄρα τμήματα μίᾳ κυρίως εἶναι ἡ ἰδέα ἧτις τ' ἀπασχολεῖ, ἐκείνη ἀκριβῶς ἧτις ἐπρυτάνευσε καὶ εἰς τὸ προηγούμενον Συνέδριον, τούτέστιν: «ἡ ὑψίστη σημασία τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἐπίδρασις τοῦ περιβάλλοντος εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς προσαρμογῆς τῆς τελευταίας πρὸς τὸν πρῶτον». Καταλήγουσιν δὲ συμπερασματικῶς εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπι τὸ συστηματικώτερον καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συγχρόνους ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς καὶ ὀργανώσεις (Rationalisation) τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς, διὰ τῆς ἐιδικεύσεως.

Ἄλλ' ἡ εἰδίκευσις ἐν τῇ Γεωργίᾳ καὶ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων δὲν δύναται νὰ εἶναι «ἐσωτερικὸς» παρὰ μέχρις ὀρισμένου ὁρίου. Τὸ ὄριον δὲ τοῦτο πολὺ ἀπέχει τοῦ ἐσωτερικοῦ καταμερισμοῦ ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ. Καὶ ἡ ἀπόστασις αὕτη καθίσταται ἀπέραντος, προκειμένου περὶ τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ μικρᾶς καλλιεργείας αἰτινας ὁσημέραι ἀντικαθιστοῦν τὴν μεγάλην! Ἴδου διατὶ τὸ Συνέδριον ἐστρεψε πᾶσαν τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν μελέτην τοῦ «ἐσωτερικοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων» τὴν ἔξαρσιν τοῦ ὁποίου δὲν δυσκολεύεται νὰ διδῇ ὁ ἐπισημῶν ἐξησηχημένος παρατηρητὴς διὰ μέσου τῶν γραμμῶν εἶτε τῶν σοβαρωτέρων εἰσηγήσεων εἶτε τῶν πορισμάτων πάντων τῶν τεχνικῶν τμημάτων

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τοὺς ΓΕΩΡΓΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ κλάδους, ἦτοι τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, τῆς Κυρίως Γεωργικῆς Οἰκονομίας (Ἰδιωτικῆς οἰκονομίας τῆς γεωργίας) καὶ τῶν Συνεταξισμῶν.

Καὶ ἐδῶ βλέπομεν ἐπὶ τάπητος τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν ὡς συνάρτησιν τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων. Ἐξετάζεται ποῖαν ἐπίδρασιν ἔχει ἢ τυχὸν μετα-

βολή των παραγόντων του οικονομικού περιβάλλοντος επί της γεωργικής παραγωγής.

Οί μὲν ἐκ τῶν παραγόντων τούτων ἀνάγονται: εἰς τὴν Παραγωγήν (κόστος τῶν διαφόρων προϊόντων μὲ συντελεστάς του τὰ τεχνικά μέσα, τὴν τελειοποίησιν τῆς ἐργασίας, κλπ.) οἱ δὲ εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ διάθεσιν.

Τοὺς πρώτους ἐρευνᾷ τὸ τμήμα τῆς κυρίως γεωργικῆς οικονομίας διὰ τῆς Γεωργικῆς Λογιστικῆς, ὑποδεικνύει δὲ τὰς μεθόδους δι' ὧν θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν συμφερόντων τεχνικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς τῶν δυναμένων νὰ μειωθοῦν ἢ καὶ καταργηθοῦν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνηται ἢ εἰς τὸ ἐλάχιστον μείωσις τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς.

Μὲ τοὺς δευτέρους ἀπασχολεῖται ἡ *Οἰκονομικὴ Ἐπιστήμη* ἐρευνῶσα πῶς ὁ γεωργὸς διαθέτει τὰ προϊόντα του πρὸς πώλησιν, μελετῶσα τὰ σοβαρώτατα προβλήματα τῶν «ἀγορῶν» καὶ τοῦ πέριξ αὐτοῦ περιβάλλοντος, ἐξευρίσκουσα καὶ ὑποδεικνύουσα τὰ μέσα ἐκείνα δι' ὧν θὰ ἐπιτυγχάνετο ἡ καλλίτερα διανομὴ καὶ κατανάλωσις τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ θὰ ἐκαρποῦτο ὁ παραγωγὸς τὴν μεγαλειότεραν ἐφικτὴν τιμὴν. (1)

Καὶ τῶν οικονομικῶν κύκλων τὰς σκέψεις διέπει ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς τελειοποιήσεως καὶ συστηματοποιήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (rationalisation), ἣν διεπιστώσαμεν προγενεστέρως, διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρίως καταμερισμοῦ διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ δημιουργία σταθερῶν τύπων (standardisation) καὶ «κέντρων παραγωγῆς» δι' ἕκαστον εἶδος, ἡ ἀποθήκευσις ἢ ἐνεχυρογράφησις, (warrantage), ἢ διευκόλυνσις τῆς μεταφορᾶς καὶ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων ταύτης, τέλος δὲ ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις, παρακολούθησις καὶ ἐπίβλεψις τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν *Συνεταιρισμῶν* ἐπιτροπὴ ἐξετάζει τὴν ἐπίδρασιν τούτων ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, καταλήγει εἰς τὸ σκόπιμον τῆς διοργανώσεως τῶν παραγωγικῶν Συνεταιρισμῶν κατὰ τμήματα τῆς χώρας, ἐκφράζει δὲ τὴν εὐχὴν τῆς συνεργασίας τούτων μετὰ τῶν Συνεταιρισμῶν καταναλώσεως.

Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν τοῦ «ἐξωτερικοῦ καταμερισμοῦ» ἐν τῇ γεωργίᾳ, κατὰ περιφερείας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῶν «Περιφερειακῶν Παραγωγικῶν Συνεταιρισμῶν», (κατὰ περιφερείας ἀσχολουμένας ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν μὲ τὴν καλλιέργειαν ὀρισμένων προϊόντων).

Κατόπιν τούτου ἡ ὀλοκλήρωσις καὶ τοῦ ὄλου ἔργου τοῦ Συνεδρίου οὐδεμίαν παρουσιάζει δυσχέρειαν.

Ἡ κεντρικὴ σκέψις, πέριξ τῆς ὁποίας εὕρισκονται καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν ἀγοοῖσιν ὄλαι αἰ λοιπαί, ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς «ἐπὶ τὸ συστηματικώτερον καὶ συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης (Οἰκο

(1) Ἡ τελευταία αὕτη ἄποψις δυνατὸν νὰ φανῇ μονομερῆς καὶ μεροληπτικὴ ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως, εἶναι ὁμως ἡ καθαρῶς ἐπαγγελματικὴ καὶ ὄχι ἡ γενικωτέρα τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.

νομικῆς τε καὶ Τεχνικῆς), ὀργανώσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» διὰ τοῦ «ἐξωτερικοῦ» κυρίως «καταμερισμοῦ τῶν ἔργων», ἵνα καταστῇ αὕτη ἱκανή, ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἡμέρας ἀξιοχρήστας ἀπαιτήσεις τῆς καταναλώσεως καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα καὶ ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Τὸν καταμερισμὸν δὲ τοῦτον δεῖον νὰ φαντασθῶμεν ἔν τε τῷ Ἐθνικῷ καὶ τῷ Λιθηνεὶ ἐπιπέδῳ.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ μειώσωμεν τὴν σημασίαν τῶν κατὰ μέρος πορισμάτων τῶν τμημάτων, τὰ ὅποια παρεθέσαμεν καὶ τὰ ὅποια πολλῆς χρήσου προσοχῆς, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐξάρωμεν ἰδικιτέπως τὴν σημασίαν τῆς γενικῆς ταύτης κατευθύνσεως, τὴν ὁποίαν τὸ συνέδριον δίδει εἰς τὴν Γεωργικὴν Παραγωγὴν τῆς ὑψηλίου, καὶ εἰδικῶς τῆς χώρας μας, εἰς στιγμὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλεται προσπάθεια τῆς ἐκ δάθρων ὀργανώσεως αὐτῆς, αἱ δὲ γενικαὶ κατευθύνσεις προέχουν τῶν λεπτομερειῶν.

Εἰν' ἀληθὲς ὅτι παρ' ἡμῖν ἔχει διαμορφωθῆ ἓν μέρος ἀφ' ἑαυτῆς κατάστασις μὴ ἀπέχουσα πολὺ τῶν ἀπόψεων τούτων, ὡς πρὸς τινὰς τῶν περιφερειῶν τῆς χώρας. Ἔχομεν δηλαδὴ περιφερείας ἀπασχολουμένας κυρίως εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ καὶ ἐτέρας μὲ τὴν τῆς ἀμπέλου. Ὀφείλομεν ὁμῶς νὰ παρατηρήσωμεν 1ον) ὅτι ὁ καταμερισμὸς οὗτος δὲν ἔχει γενικευθῆ εἰς ὅλην τὴν χώραν δι' ὅσα προϊόντα εἶναι ἐφικτός, 2ον) καὶ δι' αὐτὸν τὸν καπνὸν καὶ τὴν ἀμπελον εἰς τὰς περιφερείας εἰς τὰς ὁποίας καλλιεργοῦνται: δὲν ἔχουν πραγματοποιηθῆ εἰσέτι, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, αἱ θέλτισται ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἀποδόσεις.

Θεσσαλονίκη, Σεπτέμβριος 1929.